

135
CNO
ΠΑΡΟΔΙΚΗ
1

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ,

ΥΠΟ

Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδελφὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύπος ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

1509

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

35

ΠΑΡΩΔΙΚΗ

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ,

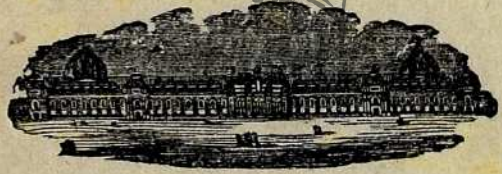
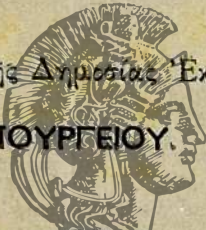
ΥΠΟ

Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῆς Δημόσιας Ἐκπαίδευσως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ. ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύποις ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΩΔΙΚΗ

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

ΓΑΟΥ πόθεν ἔλαβα τὴν ἀφορμὴν ν' ἀναγνώσω καὶ ἐξ
τὰ δημοσιευόμενα περισπούδαστα μυθιστορήματα, καὶ ἐξ
ιδίας ἀντιλήψεως νὰ γράψω παρωδικῶς τὴν παρούσαν
μικρογραφίαν αὐτῶν. Βλέπων πολλάκις χαριτοβρύτους, ὑ-
πάνδρους καὶ παρθένους, καθήμενας νωχελῶς (κατὰ
τοὺς Ῥωμαντογράφους), ἐπὶ τῶν, ὡς αὐτὰς, ἀβρῶν πολυ-
θρόνων των, (ἢ παρρημοίαις Ῥωμαντογραφικῆ ἀδείας), καὶ
ἐχοῦσας ἐν χερσίν, ἄλλας μὲν ἐφημερίδας, καὶ ἀποσηλωμέ-
νας εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιφυλλίδων, ἄλλας δὲ βιβλιά-
ρια χρυσοδεμένα καὶ ρεμβάζουσας, ἐγαργαλίστη καὶ ἐμοῦ ἡ
περιέργεια νὰ μάθω τί εἶν' αὐτὰ τὰ μετὰ τοσαύτης ἀφοσιώ-
σεως ἀναγινωσκόμενα ὑπὸ τῶν χαριτοβρύτων. Ἡ δὲ περιέρ-
γειά μου αὐτῇ ἐδιπλασιάστη ὅταν εἶδα καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν,
ἐν ᾧ ἀνεγίνωσκε, νὰ κατακυλίσωσιν ἐκ τῶν ἐλικοβλεφάρων
ὀφθαλμῶν της δύο, ὡς ἀδάμαντες, διαυγῆ δάκρυα ἐπὶ τῶν
ροδοχρῶν παρειών της. Ἐλαβα λοιπὸν τὴν τὸλμην νὰ τὴν
ἐρωτήσω, ἀφοῦ πρῶτον, ἐννοεῖται, τὴν εἶπα, παρτὸν,
ματμουζέλ, τίνος ἐπικήδειον ἀναγινώσκει, καὶ συνεκι-
νήθη μέχρι δακρύων; Ἄλλ' ἡ ἀπάντησίς της ὄχι μόνον δὲν
ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν ἀθῶαν αὐτὴν ἐρώτησίν μου, ἀλλ' ἤτο
καὶ ἥμισυτα ἀβρόφρων, διότι με εἶπεν, ὅτι οἱ ἐπικήδειοι εἶ-
ναι διὰ τοὺς γέρους. — Καὶ οἱ ἐπιτάφιοι, ματμουζέλ;
— Δι' ἐκεῖνους ποῦ εἶναι οἱ ἐπικήδειοι. — Ἄ ματμουζέλ!
Εὐχαρίστως θὰ πέθαινα τώρα, ἂν ἤμην βέβαιος ὅτι θὰ εἶχα
τὸ εὐτύχημα νὰ ἐκφωνούσατε ἡ εὐγενεῖα σας τὸν ἐπιτάφιόν

μου. — Τὸ εὐτύχημα αὐτὸ, μ ο υ σ ι ο ὦ, θὰ τὸ ἀξιώθῃς ἀπὸ
τοὺς φοροῦντας τὰ ράσα. — Καὶ τῆς εὐγενείας σας, μα τ -
μ ο υ ζ ἔ λ, ἡ ἀμαζόνα ὁμοιάζει μὲ ράσον. Μίαν ἡμέραν μάλι-
στα ἔπαθα καὶ ἐν ἄστειον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας αὐτὴν. Σὰς
εἶδα μακρόθεν ἔφιππον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας καὶ τὸ μαῦρον
καπέλον σας, καὶ ἐνόμισα ὅτι εἴσθε ὁ καθηρημένος Πενταπό-
λεως Νείλος ὁ Σπανός, ἀλλ' ἀφ' οὗ σὰς ἐπλησίασα, διέκρι-
να τὸ ὄραϊον πρόσωπόν σας, καὶ ἐγέλασα μὲ τὴν ὀπταπάτην
μου αὐτὴν! — Ἀνέγνωσες, μ ο υ σ ι ο ὦ, τὰ τρὲς ἄ γ κ ρ ε -
ἀ π λ υ ρ ι κ ἄ τ ο ῦ Χριστοπούλου; — Τὰ ἀνέγνωσα, μα τ -
μ ο υ ζ ἔ λ. — Θὰ θυμᾶσαι λοιπὸν καὶ τοὺς στίχους ποῦ ἔ-
γραψεν, ὅτι τοῦ τοὺς εἶπε μία κυρία. — Ὅταν, μα τ μ ο υ -
ζ ἔ λ, ὁμιλῇ τις μὲ χαριτόβρυτον, καλῆ ὥρα, καὶ μάλιστα
γέρος, ὄχι μόνον λησμονεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀναγνώσει, ἀλλὰ ξεχνᾷ
καὶ τὸ γῆρᾶν τοῦ ἀκόμη. — Ἐγὼ λοιπὸν νὰ σὲ τοὺς ἐνθυμί-

σω καὶ ἀκουσέ τούς.
Δὲν σὲ πιάνουν τὰ λουλουδία, τὴν ἀνάμνησιν πλησιάζει,
δὲν σὲ πρέπουν τὰ τραγουδία, τὴν ἀνάμνησιν θάνατος φωνάζει,
πᾶει ἐκεῖνος ὁ καιρὸς. τὴν ἀνάμνησιν λυπηρὸς.

Τ' ἀκουσες λοιπὸν αὐτὰ, μ ο υ σ ι ο ὦ; — Τ' ἀκουσα,
μα τ μ ο υ ζ ἔ λ· καὶ αὐτὰ τῶρα μὲ ἐνθύμισαν καὶ τὴν ἀπάν-
τησιν ποῦ εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν καὶ ἀκουστέ την καὶ ἡ εὐγε-
νεία σας.

Καὶ ὁ Δίας ὁ μέγας Ν' ἀποδείξ' εἰς κάθε μέρος,
γιὰ τῆς Ἀφροδίτης τοῦ τὸ κάλλος ἄσπερος τρίχες θέλ' ὁ Ἔρως,
κύκνος γίνε μιά φορά, σὺν τοῦ κύκνου τὰ πτερὰ.

Ἐχαχλάτισεν εἰρωνικῶς ἡ μα τ μ ο υ ζ ἔ λ, καὶ μὲ εἶπεν,
ὄχι ὁ ἔρως, μ ο υ σ ι ο ὦ, ἀλλ' ὁ χάρος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅ-
ταν ἀκουσα αὐτὸ, ἐδυσταρεστήθηκα, καὶ λησμονήσας ὅτι ὁ-
μιλῶ μὲ μα τ μ ο υ ζ ἔ λ, τὴν εἶπα καὶ ἐγὼ, ὅτι ὁ χάρος
εἶναι ἀδιάκριτος, καὶ τὸ ἴδιον θεωρεῖ καὶ τ' ἄσπερα τὰ μαλ-
λιά, καὶ τὰ μαῦρα. καὶ τὰ ξανθὰ, καὶ τὰ καστανά· ἀλλ' ἄς
παύσῃ πλέον, παρακαλῶ, ὁ περὶ χάρου λόγος, καὶ πέτε με

τί εἶν' αὐτό ποῦ διαβάζετε, καὶ τὸ ὅποσον σᾶς συνεκίνησε μέχρι δακρῶν, καὶ ἂν ἦτον ἐδῶ κανεὶς νέος κ' ἔβλεπε τὰ δάκρυά σας, θὰ ἐσπαράσσετο ἡ καρδία του, καὶ θὰ παλάβω-
 νεν ὁ καύμενος ἀπὸ τὴν λάμπην του. Τὴν ἄρεσε τὴν ματμου-
 ζέλ ὁ χαριεντισμὸς μου αὐτός, καὶ μειδιάσασα ἐπιχαρίτως
 μέ εἶπεν· αὐτό, μ ο υ σ ι ο ὦ, ποῦ διαβάζω εἶναι Ρ ω μ ἄ ν-
 τ σ ο. — Ρ ω μ ἄ ν τ σ ο; καὶ τί συγκινητικὰ ἐμπεριέχει ποῦ
 προκαλοῦν τὰ δάκρυά σας; — Ὡ μ ο ν σ ἔ ρ! σ ἔ τ ἔ μ π ο-
 σ ἰ π λ ν ἄ σ ἔ τὸ παραστήσω, οὔτε καὶ ὁ ἴδιος ἂν τὸ ἀνα-
 γνῶσῃς, θὰ τὸ ἐννοήσῃς. — Εἶναι λοιπὸν κορακιστικὰ — Κο-
 ρακιστικὰ δὲν εἶναι, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ κανεὶς, καὶ νὰ
 αἰσθανθῇ ὅλην τὴν τερπνότητά του καὶ τὰς συγκινητικὰς
 ἐρωτικὰς διηγήσεις του, πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ ἄσπρα μαλλιά.
 — Ἄ μα τ μ ο υ ζ ἔ λ μ π ο κ ο ὦ μ ε ρ σ ἰ! Ἐλύσατε
 μίαν ἀπορίαν μου. — Τί ἀπορίαν; — Πρὸ πολλοῦ βλέπω
 μερικὸς συνομήλικές μου νὰ βέβρουν κατὰμαυρα σὰν τὴν
 πίσσα τὰ μουστάκια των καὶ τὰ μαλλιά των, καὶ ἀποροῦ-
 σα, διότι καὶ ὅλον τὸν χρόνον ἀποκηρῆς δὲν εἶναι· τώρα λοι-
 πὸν μέ αὐτὸ ποῦ εἶπετε, ἐννοῶσα ὅτι διαβάζουν καὶ ἡ εὐγε-
 νεία των Ρ ω μ ἄ ν τ σ α. — Οἱ συνομήλικές σου, μ ο υ σ ι ο ὦ,
 πρέπει νὰ διαβάζουν τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν, καὶ τὰ Ρ ω-
 μ ἄ ν τ σ α εἶναι διὰ 'μᾶς. — Ἐδιαβάσατε λοιπὸν, ματ-
 μ ο υ ζ ἔ λ, καὶ τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν; ! Εὐγέ σας!
 εὐγέ σας! — Δὲν ἐτρελλάθηκα ἀκόμη νὰ διαβάζω σὰν γέ-
 ρος τέτοια σκουριασμένα πράγματα. — Ἐγὼ, ματμ ο υ-
 ζ ἔ λ, εἶδα καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σας πολλοὺς τρελλοὺς. — Ἰ-
 σως τὴν διαβάζω καὶ ἐγὼ, ὅταν φθῶ εἰς τὰ χρόνια σας.
 — Σᾶς τὸ εὐχομαι, ματμ ο υ ζ ἔ λ, καὶ νὰ μὲ περάσατε
 καὶ τριάντα ἀκόμη, ἀλλὰ νὰ μὴ εἰπῇ τότε κανεὶς καὶ εἰς
 τὴν εὐγενείαν σας περὶ ἐπικηδείου καὶ ἐπιταφίου. Νέφος
 δυσαρρεσκείας ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ὠραίου μετώπου της, καὶ ἐπα-
 νέλαβε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ρ ω μ ἄ ν τ σ ο υ της, σημεῖον τοῦ
 νὰ τὴν ξεφορτωθῶ πλέον. Ὅθεν καὶ κλίνας τὸ ἦμισυ τοῦ σώ-

μυτός μου, ὡς τεκτονικὸν γωνιόμετρον, σύρας καὶ τὸν δεξιὸν μου πόδα, ἀλλὰ φρανσέ, ὡς μίαν πῆχην πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνεχώρησα, εὐχαριστημένος ἐν μέρει ὅτι ἔμαθα, ὅτι ἡ τερψικαρδίας ἀνάγκωσις τῶν χαριτοβρύτων μας εἶναι τὰ Ρωμάντσα. 'Αλλ' ἐπειδὴ καὶ « ὧτα τυγχάνει ἀνθρώποισι ἰόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν », ἠθέλησα ν' ἀναγνώσω κ' ἐγὼ αὐτὰ τὰ περισπούδαστα Ρωμάντσα, ἵνα ἴδω τὰς τερψικαρδίας χάριτας αὐτῶν. 'Αλλ' ἐξ ἐνδοιασμοῦ μὴ τυχὸν προξενήσωσι καὶ εἰς ἐμέ ρεμβασμούς, προκαλέσουν καὶ τὰ δάκρυά μου, ἐδειλίασα κατὰ πρῶτον, ἀλλ' ἡ τύραννος περιέργεια, ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἰ πρὸ τῆς τυπώσεως καὶ μετὰ τὴν τύπωσιν ἐπανελημμένοι συστάσεις παντὸς μυθιστορήματος, ὡς ἀξίαναγνώστου διὰ τὴν πλοκὴν του, τὴν τερπνότητά του, τὰς περιπετείας του καὶ τὸ ἐπαγωγόν του, κατίσχυσαν ἐπὶ τέλους τῆς δειλιάς μου, ἦν ὅμως καὶ ἀπέδειξε φροῦδην ἡ ἀνάγκωσις αὐτῶν· διότι οὐ μόνον δὲν ὑπέστην ὁ τεύχευσις, ἀλλὰ καὶ εἶδα ὅτι αἱ ὑπὲρ τῶν πλείστων συστάσεις εἶναι παρωδία τῶν ὑπὲρ τῶν παραρτημάτων τῶν ἐφημερίδων συστάσεων τῶν παραρτηματοπωλητῶν. (*Ἐκτακτὸν μεσημβρινὸν παράρτημα Σπουδαία τηλεγραφήματα Τριμερῆ ναυγία, ρήξεις αἰματηραὶ σοβαρώταται. Μεγὰλη πλημύρα καὶ διακοπὴ συγκοινωνίας. Παύσεις καὶ διορισμοὶ ἐπίσημοι ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς πολιτικῆς). Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅτι ὁ Λόρδος Ροσπίφ, ἐνῶ ἠγόρευε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, ἐπαρμίσθη δις ἀλλεπαλλήλως, ὅπερ καὶ ἐπροκάλεσε πολλὰ εὖγε, καὶ παταγώδη χειροκροτήματα! "Ὅτι μία μαοῦνα φορτωμένη ἄχυρα ἐβυθίσθη αὐτὰν ὁ ρος, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο μαοῦναι ζῆδες τῆς ἐσώθησαν, διότι καθ' ἣν ὥραν ὁ ἄνεμος καὶ τὸ ρεῦμα ἀπέσυραν ἐκ τῆς ἀποβάθρας τὴν μαοῦναν, αὐτοὶ ἦτον εἰς τὸν καφενέ. "Ὅτι οὐ χαμάλιδες τῶν δύο χανίων ἐρίσαντες συνεπλάκησαν καὶ ἀλληλοκτυπούμενοι μὲ τὰ σαμάρια τῶν κατεπληγῶθησαν ἐνὸς ἢ μύτη, ἄλλου τὸ αὐτὶ, καὶ τρίτου ἔσπασαν τρία δόντια, ὡ-

στε ἐδέησε νὰ γίνῃ χρῆσις κατ' αὐτῶν ἀντλάς, μὲ ἄλλα παρὰ τὸ ὕδωρ ὑγρὰ, ὡς ἐγένετο τὸ τοιοῦτον καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Βιέννην· καὶ οὕτω ἐπρολήφθησαν αἱ ἀκαταλόγιστοι συνέπειαι. Ὅτι ὡς ἐκ τῆς πολλῆς βροχῆς ἐξωγκώθησαν οἱ πολυετείς βόρβοροι τῶν ὁδῶν, καὶ ἔγιναν ἀδιάβατοι. Ὅτι ἐπαύθη ὁ κωνδηλανάπτῃς τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, καὶ ἐπροβιβάσθη εἰς τὴν θέσιν του ὁ κράκτις Γιακουμῆς).

Καὶ εἶναι μὲν, κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, δυσάρεστον τὸ γῆρας καὶ μεμφίμοιρον, ἀλλ' εἰς ἐμὲ, πιθανὸν καὶ εἰς ἄλλους συνομήλικός μου, εἶναι ἐξαιρέσις· διότι, ἂν καὶ γείτων τῶν 80. οὔτε δυσάρεστον μοὶ εἶναι, οὔτε μεμφίμοιρον, διατηρεῖται μάλιστα καὶ ἡ καλαισθησία μου ζωηρά. Ἀνέγνωσα λοιπὸν, ὡς εἶπα, καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ διὰ τὴν . . . καὶ τὴν . . . καὶ τὴν . . . ἀξίαν ἀγνωστα μυθιστορήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν οὐδὲν, ἢ σχεδὸν οὐδὲν ἐκ τῶν ἀναφερομένων αὐτῶν εἶδα· καὶ ὡς φαίνεται, εἶχε δίκαιον ἡ ματμουζέλλ, εἰπούσα με ὅτι τὰ Ρωμῶν ἄντσα εἶναι διὰ τὰς χαριτοβρύτους, καὶ διὰ τοὺς γέροντας ἡ Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία. (Καὶ ὁ Κουδουνᾶς διὰ τοὺς βράφοντας τὴν πολιάντων). Ἐκτὸς πλέον ἂν καὶ κατ' εὐφημισμὸν λέγεται τερπνότης ἢ ἀφόρητος ἀπεραντομικρολογία, καὶ ἐπαγωγὸν ἢ μέχρις ἀηδίας λεπτομερῆς περιγραφὴ καὶ τῶν πλέον ἀνοουσίων καὶ μηδαμινῶν, καὶ πλοκὴ περιπετειῶν οἱ βεβιασμένοι συνδυασμοὶ δῆθεν τυχαίων, (ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεῶν), ὡς κατ' εὐφημισμὸν λέγεται Εὐξείνος καὶ ὁ Ἄξενος πόντος, καὶ Εὐμενίδες αἱ Ἐριννύες!

Ἄκουσα παρὰ φίλου μου λογιῶ, ὅτι εἶναι καὶ μυθιστορήματα σπουδαῖα, ἐν οἷς βλέπει τις ὑψηλὰς φιλοσοφικὰς καὶ ψυχολογικὰς ἰδέας . . . Τὸ πιστεύω, τὸν εἶπα, ἀλλ' οἱ δυναίμενοι νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὰς μυθιστορήματα δὲν ἀναγινώσκουν. Καὶ τοῦ δεινός, ἐπρόσθεσε, καὶ δεινός τὰ μυθιστορήματα ἔκαμαν κρότον εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ αὐτὸ τὸ πιστεύω, εἶπα, ἀλλὰ τὰ πλείστα τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιευομένων ἀντί

κρότου προκαλοῦν τῶν χαριτοβούτων μας τοὺς ρεμβασμοὺς καὶ τὰ δάκρυα ἐρωτικῶν συγκινήσεων, κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν γονέων καὶ τῶν συζύγων.

Μία δὲ τῶν συστάσεων, ἡ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν δημοσιεύσεως τῶν μυθιστορημάτων εἶναι, ὅτι αὐτὰ δημοσιεύονται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. (ὦ τὴν εὐλογημένην αὐτὴν Εὐρώπην, τὴν κατέχουσαν τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας! Καὶ ὅμως παρὰ τῷ κέρατι αὐτῷ ὑπάρχει καὶ τῆς Πανδώρας ἡ πυξίς ἐν χερσὶ τοῦ Ἐπιμηθέως). Ἄρα ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν σοφὴν Γερμανίαν προτιμοῦν καὶ αὐτοῦ τοῦ νέκταρος τὸν ζῦθον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς μιμηθῶμεν (καὶ τοὺς ἐμιμήθημεν), καὶ νὰ μεθύωμεν διὰ τοῦ ζῦθου! Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ μπόξ (πυγμαχία) εἶναι περισπούδατον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σπίνωμεν γρονθοκοπούμενοι τὰς μύτας, καὶ τ' αὐτίξ μας, καὶ τὰ δόντια μας, νὰ ἐξορύττωμεν καὶ τὰ μύτια μας! Κατὰ συνέπειαν, ἂν αὔριον οἱ ἐν Εὐρώπῃ προσθέσωσιν εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν παρθενωγαγείων τῶν καὶ εἰς τὴν κατ' οἶκον γυμναστικὴν τῶν παρθένων τῶν καὶ τὴν κυδίστησιν, πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν κοραίων μας καὶ τοὺς τακλάδες! Καὶ διατὶ τάχα ὄχι, ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ γεγόναμεν τῆς Εὐρώπης τὸ φάράσι! Νὰ ζυπνήσ' ἡ κουρεμένη καὶ νὰ δῆ τὸ πλάτωμά της!

Στοιχηματίζω μὲ ὄν τινα, καὶ ὅ,τι θέλει, ἔτι, ἂν αὔριον ἀπεφάσιζαν οἱ ἐν Παρισίοις, ὅτι οἱ καθ' ὄδον συναντώμενοι γυῦρμοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ συνήθους χαιρετισμοῦ καὶ τῆς χειραψίας, νὰ ἐναγκαλιζῶνται, καὶ νὰ κῆμωσι δώδεκα περιστροφὰς τοῦ βάλσ, αὐτὸ ἤθελεν ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀρμολόγους νὰ διορθώσωσιν ἀμέσως τοὺς δρόμους τῆς πόλεως μας, χάριν τῶν ἀβροπόδων χαριτοβούτων μας! Ἄλλ' ἐπανελθῶμεν εἰς τὰ περισπούδαστα Ρωμάντσα, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς ἀποκατέστη πρὸ πολλοῦ μόδα, οἱ δὲ περισπούδαστα δημοσιογράφοι ματαιιώνουν διὰ τῆς δα-

μοσιεύσεως αὐτῶν πολύτιμον χάρον τῶν ἡμερῶν των. Ἐὰν δὲ πλείστα αὐτῶν σὺν τῇ ἀφορήτῳ, τὸ ἐπαναλέγω, ἀπεραντομικρολογία, καὶ τῇ μέχρι ναυτιάσεως λεπτομερεῖ περιγραφῇ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀναξίων καὶ ἀπλῆς κῆν μνείας, ἔχουν καὶ τὰς ἐρωτικὰς . . . πρὸς τέρψιν, ἐνοεῖται, τῶν χαριτοβρύτων! Καὶ ὅμως οὔτε ἀπίθανον εἶναι, οὔτε καὶ παράδοξον, ἂν ἡ τοιαύτη τέρψις γαργαλίση καὶ τὴν φιλοτιμίαν χαριτοβρύτου, νὰ παρέξῃ καὶ αὐτῇ τοιαύτην ἀφορμὴν τέρψεως εἰς τὰς συναδέλφους της. Πιθανὸν μάλιστα νὰ μὲ γίνῃ καὶ παρατήρησις ὅτι ὄχι μέλλοντος νὰ γαργαλίση, ἀλλὰ παρωχημένου καὶ ἐνεστῶτος, ἐγαργάλισε, καὶ ὄχι ἐνικῶς χαριτοβρύτου, ἀλλὰ πληθυντικῶς, εἶναι καὶ τὸ ὀρθότερον!

Ἐν τῇ παρῳδικῇ αὐτῇ μικρογραφίᾳ παρέλειψε τὴν λαβυρινθώδη πλοκὴν καὶ τὰς βεβιασμένας περιπετείας τῶν μυθιστορημάτων, διότι ἡ μικρογραφία αὐτῶν ὅσῳ συνοπτικὴ καὶ ἂν ἐγένετο, θ' ἀπαιτοῦσα καὶ μικρογραφίαν τῆς μικρογραφίας!

Μὴ δὲ νομίσῃ τις ὅτι ἐπίτηδες ἐδιέλεξα τὰ ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι μυθιστορήμασι τρωτὰ, ἵνα τὰ παρῳδήσω. Ὅχι! διότι καὶ ἀνάγκη τοῦ κόπου τῆς διαλογῆς αὐτῆς δὲν ὑπάρχει, ὡς ἔχοντος πολλὴν τὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ ἀνέκδοτον αὐτό. Βασιλεὺς τις ἀκούσας ὅτι ἐν μιᾷ τῶν νήσων εὕρισκονται νοστιμώτατοι εὐτράπελοι, ἐπεμψεν αὐλικὸν του νὰ τοῦ φέρῃ δύο ἐκλεκτοὺς. Παρουσιασθεὶς λοιπὸν ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς νήσου, ἀνέφερε τὰ τῆς ἐντολῆς του, καὶ εἶπε νὰ τῷ δώσωσι δύο ἐκλεκτοὺς. Ἄ μ έ σ τ ε ν ε μόνος σας, τὸν εἶπαν, καὶ πάρτετέ τους. Ἄλλ' ἐγώ, τοὺς εἶπε, δὲν γνωρίζω καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ—ὅποιον καὶ ἂν πιχάητε, τὸν εἶπον, ἐκλεκτὸς εἶναι, μὸν ἀ μ έ σ τ ε ν ε καὶ μὴ χασομερεῖτε. Καὶ λοιπὸν.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΩΠΟΣ.

Εἰς ἀπόστασιν 670 μέτρων ἀρκτικῶς τῆς πρωτευούσης. 0 0, καὶ ἐπὶ χθαμαλοῦ γηλοφου ἦτο τὸ ὠραῖον μέγαρον τοῦ Κώνωπος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρει τὸ 1745 ὁ πλούσιος Βαρώνος Γουστάβος Λουδοβίκος Κάρολος Ἑρνέστος Γουλιέλμος Κολοκυνθιάν. Ὀνομάσθη δὲ τοῦ Κώνωπος, διότι, ὅταν ἔσκαπταν τὰ θεμέλιά του, εὗρεθη εἰς βῆθος τριῶν μέτρων κώνωψ ἀπολιθωμένος. Ἡ εἰσοδός του ἦτον ἐπὶ τῆς ὠραίας ὁδοῦ τῆς Καμήλου· ἡ δὲ προαύλειος θύρα του μεγαλοπρεπῆς, ἐκ δικτυωτοῦ σιδήρου, ἔχουσα πλάτος δύο ἡμισυ μέτρων καὶ ὕψος τεσσάρων· καὶ ἄνωθεν τόξον σιδηροῦν καὶ ἐπὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ χρυσαμένον ὁ εὗρεθεις ἀπολιθωμένος κώνωψ· τὸ προαύλιον ἦτο τετράγωνον, 2500 τετρ. μέτρων, καὶ σηματοσημένον λαβυρινθοειδῶς εἰς τερπνότητα ἀνθρώπων, οὐτινος τὸ ζωρὸν καὶ ἀειθαλές ἐπροκλυόσσε τὴν παρωδιάν.

Ῥόδον ἐπὶ Ῥόδῳ γηράσκει· κοῖνος δ' ἐπὶ κοῖνῳ
αὐτὰρ ἐπὶ ναρκίσσῳ νάρκισσος, ἴον δ' ἐπὶ ἴῳ.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑπῆρχε στήλη ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου, ἐνός μ. ὕψος, ὑποβαστάζουσα λεκάνην ἐκ τοῦ ἰδίου μαρμάρου, καὶ 2 1/2 μ. διαμέτρου· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς πίδαξ ὑψώνων τὰ ὕδωρ μέχρι τριῶν μέτρων, με ποικίλας διακλαδώσεις.

Ἡ ἐξωτερικὴ κλίμαξ τοῦ μεγάρου ἦτον ἐκ λευκοτάτων μαρμάρων τῆς Καρράρας τριῶν μ. πλάτους, με 15 βηθμίδας, 22 ὑπεκκτ. ὕψους, καὶ 30 πλάτους, εἰς δὲ τὰς δύο κάτω γωνίας ἀνά εἰς ὀκλήζων λέων ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου. Ἡ πρόσοψις τοῦ μεγάρου ἦτο ρυθμοῦ γοθτικοῦ, καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας ἐξώστης ἐκ πρασίνου μαρμάρου, 3 μ. πλάτους, καὶ 6 μῆκους· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διαίρεσις μεγαλοπρεπῆς καὶ πλουσίως στολισμένη. Ὁπισθεν ἦτο τὸ ἵπποστάσιον μετὰ τοῦ ἀμαξοστασίου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὠραία βρύσις ἀένναος, παρὰ δὲ ταῖς δύο πλευραῖς τοῦ μεγάρου ἀνά εἰς τερπνότητος κήπος με δὶκροφα ἀειθαλῆ δένδρα. Ἐν συνόλῳ δὲ, τὸ μέγαρον

αὐτὸ μετὰ τῶν κήπων του ἐφαίνετο ὡς μικρὸν ὄραϊον ἀνάκτορον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ Βασιλέως Κολοκυνθιαν, ἐσπατάλησαν οἱ υἱοὶ του τὰ πλοῦτη του, ἐπούλησαν καὶ τὸ μέγαρον εἰς τὸν Κόντε Λέρα.

Ο ΜΠΕΡΤΟΛΔ ΡΑΠΣΑΓ.

Ὁ πατὴρ τοῦ Μπερτόλδ, Σαλβατόρος Γασπάρ, ἦτο ῥάπτης. ἡ δὲ μήτηρ του Μαργαρίτα, μαῖα καὶ προξενήτρα. Κερδίσας δὲ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ Πεκίνου (N. 14,548) 30 χιλ φράγκα, παρήτησε τὴν τέχνην του καὶ ἔγινε τοικιστῆς, δανείζων μὲ 33 τοῖς 0]0 τόκον προπληρωτέον, καὶ μὲ τρεῖς ἀξιοχρέους ἐγγυητῆς. Ἐπίσης καὶ ἡ ματὰμ Γασπάρ παρήτησε τὴν μαιευτικὴν καὶ τὰς προξενίας της, καὶ ἐτόκισε καὶ αὐτὴ εἰς κυρίας, ἀλλὰ συγκαταβατικώτερον κατὰ τὸ 1]3, ἀφ' ὅ,τι ἐτόκισεν ὁ σύζυγός της καὶ μὲ ἐνέχυρα τριπλασίας ἀξίας· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἴδιόν της ἔτος, συγκεῖμενον ἀπὸ ἕξι μῆνας. Ἐνδιαστῆματι λοιπὸν ὀλίγων ἐτῶν ἐπὶ πλάπλαισίσθησαν αἱ 30 χιλιάδες τῶν φράγκα. ἀλλ' ὁ κανακάρης των τοὺς ἔπεισε νὰ παίξωσι χρεωγραφα, βεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι ἐντὸς ἕξι μηνῶν τὸ πάλιν ἔξ γίνωσι βεθύπλοτοι. Καὶ ὁμως, πρὶν παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἔγιναν βεθύπτωχοι! διότι ὄχι μόνον ἔχασαν ὅ,τι εἶχαν, ἀλλ' ἔμειναν καὶ σημαντικοῦ ποσοῦ χρεώσται· ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τῆς ἀπελπισίας ὁ δυστυχῆς Γασπάρ ἐπῆγε μίαν νύκτα καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὴν θύραν τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἐγένετο ἀπόπληκτος καὶ ἡ σύζυγός του. Ἦτο δὲ τότε ὁ Μπερτόλδ 38 ἐτῶν. Ἀσφάλισε λοιπὸν τὴν μόλις 2000 φράγκων ἀξίας οἰκίαν του διὰ 10000, καὶ τὰ ἐπιπλά της διὰ τρεῖς χιλιάδας, καὶ τὴν δῆθεν βιβλιοθήκην του διὰ 2500. Δυστυχῶς ὁμως μόλις εἶχε παρέλθει εἰς μῆν, καὶ ἐνῶ μίαν ἐσπέραν ἦτο εἰς τὴν ὄπερα, ἡ οἰκία του μὲ τὰ ἐπιπλα καὶ τὴν βιβλιοθήκην του ἐγένοντο τοῦ πυρός παρανάλωμα! Τὸ ἀνέλπιστον αὐτὸ δυστύχημα τὸν ἀπῆλπισε, καὶ ἀπερῆσαις νὰ

αυτοκτονήσῃ. ὄθεν καὶ ἐν ἐσπέρας ἐνῶ ἐκίθητο εἰς τὸ καφε-
 νατεον μὲ δύο ἀξιοτίμους φίλους του, σύννοους καὶ σκυθρωπός,
 σπᾶνει ἐν ποτήριον καὶ λαβὼν τεμάχιον αὐτοῦ τὸ ἐπλησία-
 σεν εἰς τὸν λάρυγγά του μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸν κόψῃ, ἀλλ' ἐ-
 κράτησαν τὴν χεῖρά του οἱ ἀξιοτίμοι φίλοι του, καὶ τὸν ἐ-
 πέπληξεν διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν ἀπελπισίαν του,
 ἐνῶ ὡς πρὸς τὸ δυστύχημά του αὐτὸ οὔτε ὁ πρῶτος εἶναι, οὔ-
 τε καὶ ὁ τελευταῖος· αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν τὸν μέλει
 τόσον διὰ τὴν ζημίαν του αὐτὴν, ὅσον διὰ τὰς κακὰς γλώσ-
 σας, καὶ ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν
 ζωὴν του. Καὶ πάντως θὰ τὸ ἔκαμνε, διότι ἄρχισε νὰ δει-
 κνῆ καὶ σημεῖα παραφροσύνης, ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ δεκαπεν-
 τέμισυ χιλιάδες τὰ ἀσφάλιστρά τὸν ἐπαρηγόρησαν, ἔπαυ-
 σαν καὶ τῆς παραφροσύνης του τὰ σημεῖα, καὶ ἐπανάλαβε
 τῶν χρεωγράφων τὰς ἀγοροπωλησίας. Ἄν δὲ καὶ ἡ φύσις
 ἐφάνη πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς, διότι καὶ ἀσχημος ἦτο καὶ ἀ-
 χαρὴς, ἡ τύχη ὁμῶς τὸν εὐλόγησεν, ὡς ἐφάνη εὐνοϊκῆ καὶ πρὸς
 ἄλλους ὁμόλους του, καὶ ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἐκέρδισεν
 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας φράγκα ἀμέσως λοιπὸν ἀνα-
 γραμμᾶτισε τὸ ἐπώνυμόν του, προσέλαβε καὶ ἐν Ν τ ἔ, καὶ
 ὑπεγράφετο Ντέ Μπερτόλδ Ραποσάγ. Ἄνθρωπος ἀνοικτομμά-
 τῃς ὁ Μπερτόλδ, κατώρθωσε νὰ συστήσῃ καὶ τρέπεζαν διὰ
 μετοχῶν, μὲ κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀνέλαβε
 καὶ μόνος του τὴν διεύθυνσιν, ἐκράτησε διὰ λογαριασμόν του
 καὶ τὸ 1]3 τῶν μετοχῶν, καὶ εὐτυχῶς τὴν πρώτην ἐξαμη-
 νίαν ἔδειξε κέρδος 24 0]0, ὅπερ καὶ ἐτετραπλασίασε τὴν ἀ-
 ζίαν τῶν μετοχῶν, καὶ εὐθὺς ἐπώλησε τὰς μετοχὰς του.
 Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ δευτέρα ἐξαμηνία ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ,
 ἔνεκα ἐκτάκτων ζημιῶν ὥστε ἐκηρύχθη εἰς κατὰστασιν
 πτωχεύσεως! Καὶ τὸ χεῖριστον, ὅτι ἕκ τινος τυχαίου ἐκίη-
 σαν καὶ ὅλα τῆς δοσοληψίας του τὰ ἔγγραφα. Ἐοσούτῃ δὲ
 πολὺ τὸν κατέβαλεν ἡ λύπη, ὥστε, μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ
 τὸ διαλυθὲν τραπεζιτικὸν του κατὰστημά, ἀνεχώρησε διὰ

τὴν Ηρασιλίαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸν ἐκυρίευσε τοσαύτη νόσταλγία, ὥστε παρ' ὀλίγον καὶ νὰ ἀποθάνῃ, ὅθεν καὶ κατὰ τὴν συμβουλήν τῶν ἰατρῶν ἐπανήλθε, καὶ οὕτω ἐπανελάβε τὴν πολυτίμον διὰ τὴν πιάτσαν ὑγείαν του, καὶ τὰς προτέρως, ἐννοεῖται, σχέσεις του διότι, ἂν καὶ τὸ ταξειδίον αὐτὸ εἶχε βλάψῃ τὴν ὑγείαν του, χρηματικῶς ὅμως μεγάλως ὠφελήθη, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἀρκετὰ εἶχε κερδίσει ἀπὸ τὰ χρεώγραφα τῆς Βέρα Κρούζας. Ἐδίδε λοιπὸν καὶ ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ σαλόνια τῶν λεγομένων ἀριστοκρατῶν, καὶ εἰς τὰ γεύματα τῶν πλουσίων, προσκαλῶν καὶ αὐτὸς αὐτοὺς εἰς πολυδάπανα ἐν τῇ ἐξοχῇ γεύματα· ἀγόρασε συγχρόνως ὠραίαν ἄμαξαν, προσέτι καὶ ἵππον, καὶ πότε ἀμαξοφόρητος, καὶ πότε ἑφιππος, ἐξήρχετο πάντοτε ἐκ τῆς κατοικίας του, καὶ ὑποδύετο ἂν τὸν καμαρώνωσιν εἶχε καὶ ἐν τῶν πρώτων θεωρείων τοῦ θεάτρου, ἔχων καὶ τὰς χεῖράς του πάντοτε μὲ χειροκτῖα ἐν συνόλῳ δὲ ὀψίπλοτος ἐπιπασμένος πρῶτης τάξεως! εἶχε δὲ καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ὠραίος, ὡς ὁ Νιρεὺς, καὶ ἀλάθηστος εἰς τὰς κρίσεις του. Οἱ δὲ ἐκμεταλλεούμενοι τὴν κουφόνοιάν του αὐτὴν τὸν ἐβέβαιωναν, καὶ τὸ πίστευεν, ὅτι, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ διατρέξῃ καὶ πολιτικὸν στάδιον, θ' ἄφινε πολὺ ὀπίσω καὶ τὸν Μέτερνιχ!

Ἄνθρωπος λοιπὸν, ὡς αὐτὸς μετ' ἑσέα κατὰ στασίαν, ἦτο καὶ γαμβρὸς ἐπιζητήσιμος· ὅθεν καὶ τῷ ἐγένετο ἡ πρότασις νὰ νυμφευθῇ τὴν Ροζέταν, ἀνεψιάν τοῦ Κόντε Λέρα, ἦτο δὲ ὁ Κόντες χῆρος πρὸ δεκαπενταετίας καὶ ἄτεκνος, ἡ δὲ ἀνεψιά του ὄρφανή πρὸ πολλοῦ, διότι ἀμφότεροι οἱ γονεῖς τῆς εἶχαν ἀπολεσθῆ ἐν τῷ πυρποληθέντι θεάτρῳ τοῦ Βαθρακάν· ἦτο καὶ ἡ μόνη κληρονόμος τοῦ πλουσίου Κόντε, ἦν καὶ εἶχεν υἱοθετήσῃ· ἀλλ' ἄσχημη, ἔχουσα βλαμμένον καὶ τὸν δεξιὸν τῆς ὀφθαλμὸν ἀπὸ εὐλογίας, εἶχε καὶ τὰ χρονάκια τῆς μὲ τὸ παραπάνω. Ἐπρότειναν λοιπὸν εἰς τὸν Βελτὸλδ νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν, νὰ τὸν υἱοθετήσῃ καὶ ὁ Κόντες, ὅπερ καὶ προθύμως ἐδέχθη· ἐγίνε λοιπὸν καὶ ὁ γά-

μος και ή υιοθεσία, και ἔκτοτε ἰπεγράφετο: Κόντε Ντέ Βερ-
 τολδό Λέρας. Καί ἐφάνετο μὲν τότε ὅτι ἦτον ἄνω τῶν 45
 ἔτων, ἀλλά και δυσδιάγνωστον και πόσους μῆνας ἔλαττον
 τῶν 55· διότι και καθ' ἑκάστην ἐξυρίζετο, ἔβαφε και τὸν ὀ-
 λίγον μύστακά του, ὡς και τὴν ἐπίσης ἀραιὰν κόμην του.
 Δέν εἶχον συμπληρωθῆ οἱ ἔξ μῆνες τοῦ γάμου του, ὅτε ἀπέ-
 θανεν ὁ θετὸς πατήρ του, ἔμεινε λοιπὸν κληρονόμος τῆς ὄ-
 λης περιουσίας και σὺν τῷ μεγάρῳ, ἐννοεῖται. Πρῶτον δὲ ἔρ-
 γον του ὑπῆρξε νὰ καλοπληρώσῃ μίαν ἐφημερίδα, ἵνα δημο-
 σεύῃ, και ἐδημοσίευσεν περὶ αὐτοῦ. α Σήμερον ἡ Α. Ε. ὁ Κόν-
 » τε Λέρας ἔχει εἰς τὸ γεῦμά του τὸν ναύαρχον Κατραμιάν
 » και τὸν μαρκήσιον Κορυζών,» — «Μετὰ λύπης ἀναγγέλλο-
 » μεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Κόντε Λέρας ἔμεινε χθὲς κληνῆρης, διότι
 » ὁ ἰδιαιτερος ἰατρός τῆς Α. Ε. ὁ δόκτωρ Γσαρλατάν ἐπα-
 » ρατήρησεν ὅτι ὁ σφυγμὸς τῆς Α. Ε. ἦτο κατὰ τρεῖς ἡμισυ
 » παλμοὺς ταχύτερος τοῦ συνήθους ὑποφία ὅθεν μάλιστα ἐ-
 » πέλθη και ὑποτίμησις εἰς τὰ χρεωγραφα.» — «Παρ' ὀλί-
 » γον χθὲς νὰ συμβῆ τρωματὸν δυσπήχημα. Ὁ Καρκίνος (ὁ
 » δεξιὸς ἵππος τῆς ἀμάξης τῆς Α. Ε. τοῦ Κόντε Λέρα),
 » πτοηθεὶς ἀπὸ τὸν παταμὸν τοῦ ἡνιόχου, ἀφηνίασε, και
 » παρ' ὀλίγον ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἀμάξαν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἔσπα-
 » σαν τὰ λωρία και ἔφυγεν· ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ
 » Α. Ε. εἰς τὸ μέγαρόν της μὲ μόνον τὸν ἕνα ἵππον».

Ἀκριβῶς τὸν δωδέκατον μῆνα τοῦ γάμου του, ἀρρώστη-
 σε σπουδαίως ἡ Κοντέσσα του, ὁ δὲ δόκτωρ Γσαρλατάν ἐ-
 βιάσθη νὰ ζητήσῃ και τὴν γνώμην συναδέλφου του, ὅθεν
 και προσεκλήθη ὁ δόκτωρ Βυζιγάντερ, ὅστις ὁμῶς δέν ἐσυμ-
 φώνησε μὲ τὴν διάγνωσιν τοῦ κοουράντε, διότι ἐκεῖνος
 ἐπέμενεν ὅτι ἡ Κοντέσσα πάσχει ἀπὸ περιτονίτιδα, οὗτος
 δὲ ὅτι ἡ νόσος εἶναι τυφός, ὥστε ἐδέησε νὰ προσκληθῆ και
 τρίτος, και προσεκλήθη ὁ περίφημος ἰατρομαμμοχειροῦργος
 και προφασόρος, ὁ δόκτωρ Βαλλεριάνας, ὅστις, ἀφοῦ ἄ-
 κουσε τὰς δύο γνώμας, ἐξέτασεν ἔπειτα και τὴν πάσχου-

σαν, ἀπεράνθη ὅτι ἡ νόσος τῆς Κοντέσσας δὲν εἶναι οὔτε τῷ φος, οὔτε περιτονίτις, ἀλλὰ σκίρρος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ, καὶ ὅτι, ἂν δὲν προληφθῇ ἀμέσως, θά γίνει καρκίνος, καὶ κατόπιν διφθερίτις, καὶ θά λήξῃ εἰς περιπνευμονίαν θανατηφόρον. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενον ἕκαστος, ὡς Μακκαβαῖος, εἰς τὴν γνώμην του, ἐσυμφώνησαν ἐπὶ τέλους νὰ συγχωνευθῶσι (κοινοβουλευτικῶς) εἰς μίαν αἰ τρεῖς διαγνώσεις, καὶ ὠνόμασαν τὴν νόσον τυφοσκιρροπεριτονίτιδα, καὶ συνεπεία τῆς ἐντρίτου αὐτῆς διαγνώσεως, διώρισαν καὶ φάρμακον ἔντριτον, ἐνώσαντες εἰς ἓν καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν νοσημάτων τὸ ἰδιαίτερον φάρμακον, καὶ παρήγγειλαν νὰ δίδωσιν εἰς τὴν ἄρρωστην ἀνὰ τρεῖς δόσδους τοῦ γλυκοῦ κάθε τρεῖς ὥρας· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ οὐχὺτης τῆς ἐντρίτου αὐτῆς νόσου κατίσχυσε τῆς ἐντρίτου ἐπιστημονικῆς διαγνώσεως, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐγένετο χῆρος ὁ Κόντε Λέρας· ἀλλὰ μετὰ ἕξ μῆνας ἐξέχρηυσε, νυμφευθεὶς τὴν ἐξαισίας καλλονῆς Ἀγριέταν.

Ἡ ἈΝΡΙΕΤΑ.

Μονογενῆς θυγάτηρ τοῦ πλουσίου Ντὲ Ζακώπ Ἀουρλιάν καὶ τῆς Ἰσαβέλλης, τὸ γένος Λουκερμπεν, ἦτον ἡ Ἀγριέτα. Κατὰ δὲ τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας της ἀπέθανεν ἡ μήτηρ της, καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον ὁ πατήρ της τὴν ὠραίαν Ἰουλίτταν, χήραν τοῦ στρατηγοῦ Λαγωκάρδ, ἥτις, μὴ θέλουσα νὰ ἦναι ἐξαίρεσις τῶν μυτρειῶν, μετεχειρίζετο τὴν Ἀγριέταν μὲ τρόπον ἀποδεικνύοντα ἀληθῆς τὸ ἐμπτρικαὶ προγόνοισιν αἰεὶ κακόν». Ἄλλ' εὐτυχῶς μετὰ τρία ἔτη ἐχῆρευσε καὶ δεύτερον ὁ πατήρ της, καὶ οὕτω ἀπηλλάχθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς μητριάς της τὴν τυραννίαν. Δυστυχῶς ὅμως μετὰ ἕξ μῆνας ἀπέθανε καὶ ὁ πατήρ της, ὁ δὲ ἀδελφός του Κάρολος ἔγινεν αὐτοδικαίως κηδεμὼν αὐτῆς· ἀλλὰ χάσας εἰς τὰ χρεώγραφα τὴν κατάστασίν του, κατέστρεψε καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἀνεψιάς του, καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἐπειθανάγκασε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Κόντε Λέρα,

πρὸς ὃν ἦτον χρηματικῶς ὑποχρεωμένος, συμπηρίσας οὕτω τὸ χρέος του διὰ τῆς θυσίας τῆς ἀνεψιάς του. Ἦτο δὲ τότε ἡ Ἀνριέτα περὶ τὸ μέσα τοῦ 24 ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς. Τὸ δὲ ἐξάξιον κάλλος αὐτῆς μόνον εἰς Μανασσῆς ἦτον ἀξίος νὰ τὸ περιγράψῃ ἐπιτυχῶς, μὲ κήμποσα εὖ, καὶ πολλὰς ἐπαναλήψεις, ὡς περιέγραψε καὶ τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος (α). Ὅ δὲ βλέπων αὐτὴν ἐπίστευεν ὅτι δι' αὐτὴν ἐποιήθη καὶ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ δίστιχον!

» Αἱ ποιεὶς Χάριτες τὴν εἶδαν, καὶ αἱ Μοῦσαι αἱ ἑννεά,
» Καὶ ἐκραύγασαν μὲ θάμβος, βαβαὶ κάλλος, αἱ! αἱ! νέα (ε').

Ἄν δὲ καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν τριῶν θεαινῶν ἤθελε τύχη ὡς τετάρτη καὶ ἡ Ἀνριέτα, οὔτε ἡ Ἀφροδίτη θὰ ἐκέρδαινε τὸ χρυσοῦν μῆλον, οὔτε ἐπομένως καὶ ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος θὰ ἐγένετο. Ἦ ἂν ἤθελε τύχη πλησίον τῆς πολυθελητήρου Κλεοπάτρας, ὁ Ἀντωνίος, δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ διακρίνῃ ποία τῶν δύο ἦτον ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου! Ἴδου δὲ ὡς ἤθελε δηλαδὴ τὰ περιγράψῃ ὁ Μανασσῆς, μὲ ποία δῶρα τὴν ἐστολίσειεν ἡ φύσις. (Προτόμῃ διὰ τὴν σμίλην τοῦ Λυσίππου, ἀνάστημα χαριεστάτον, σῶμα ραδινόν, κόμη ἀξία νὰ καταστερισθῇ πλησίον τῆς κόμης τῆς Βερενίκης, δύο ὄψα λεπτοφυέστατα ὡς πτέρυγες χρυσαλίδος, ἀξία τῆς γρα-

(α) Ἦν ἡ γυνὴ περικαλλὴς, εὐσφρυς, εὐχρυστάτη,
εὐάρειος, εὐπρόσωπος, βωῶπις, χιονόχρους.
Ἐλικοδέφαρος, ἀβρὰ, Χαρίτων γέμον ἄλσος,
λευκοβραχίων, τρυφερά, κάλλος ἀντικρυς ἔμπνουν.
Τὸ πρόσωπον κατάλευκον, ἡ παρειὰ ροδόχρους,
κάλλος ἀνεπιτήδευτον, ἀβάπτιστον, αὐτόχρουν,
Ἐβαπτε τὴν λευκότητα ροδόχροια πυρίνη,
ὡς εἴτις τὸν ἐλέφαντα βάψει λαμπρᾷ πορφύρᾳ.
Δειρὴ μακρὰ κατάλευκος, ὅθεν ἐμυθουργήθη
κυκνογενὴ τὴν εὐσφρον Ἑλένην χρηματίζειν.

(Μανασ. σελ. 46).

(ε) Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβροκόμην